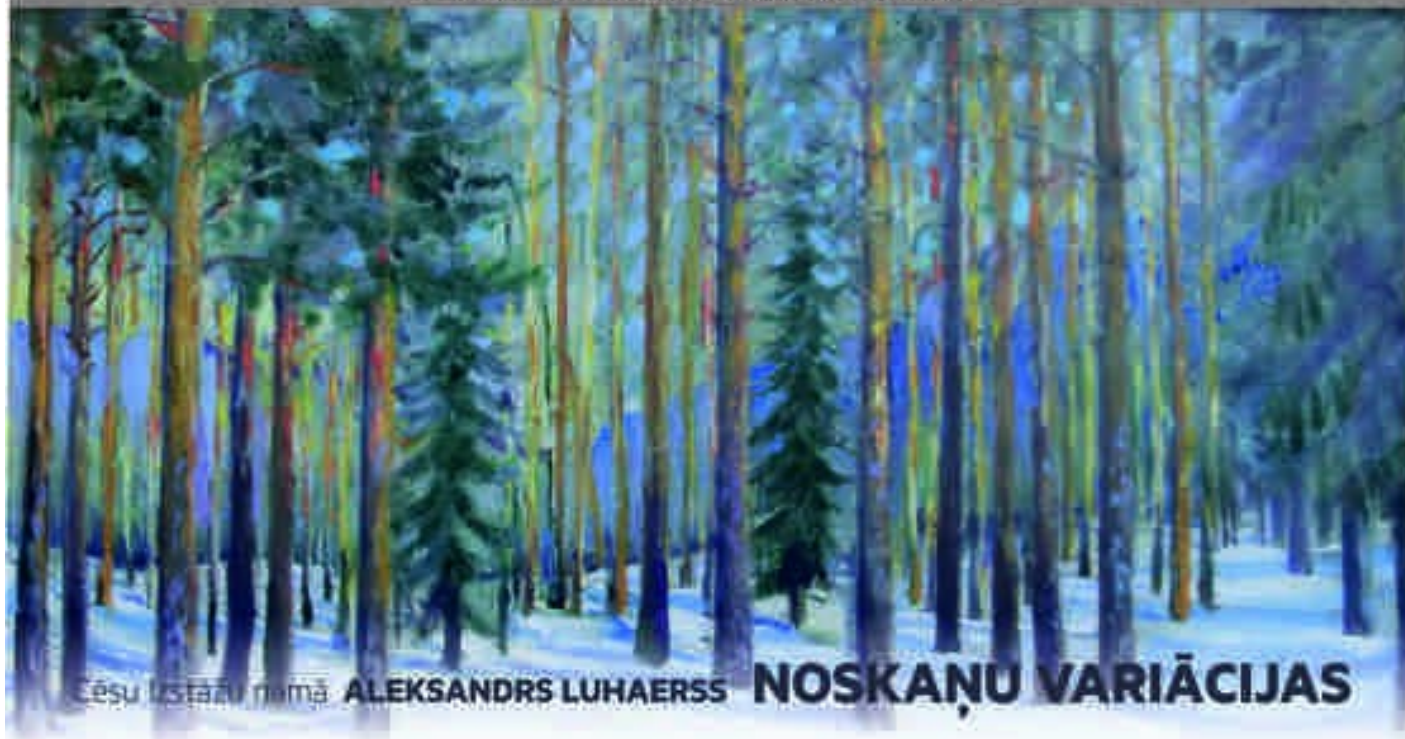

Izstādes Cēsu Izstāžu namā

Izstādes atvērta no 7. februāra līdz 3. martam

Februāra sākumā Cēsu Izstāžu namā atklātas divas izstādes: Aleksandra Luhaera izstāde "Noskaņu variācijas" un Daces Dēliņas-Lipskas izstāde "Saucējas". Izstādes aplūkojamas līdz 3.martam. Februāra sākumā Cēsu Izstāžu namā atklātas divas izstādes: Aleksandra Luhaera izstāde "Noskaņu variācijas" un Daces Dēliņas-Lipskas izstāde "Saucējas". Izstādes aplūkojamas līdz 3.martam.

Aleksandra Luhaersa izstāde "Noskaņu variācijas"

Aleksandrs Luhaers mākslā ir savrupa, patstāvīga ceļa gājējs – pašmācības ceļā apguvis glezniecības tehnikas noslēpumus: amata rokasgrāmatās, vecās receptēs,

rakstos, izstādēs, reprodukcijās smēlies zināšanas, kā vecmeistari darinājuši savas gleznas, kāpēc krāsas uz senajiem audekliem ir satumsušas un kā nepieļaut kļūdas. Aleksandra gleznas pārsteidz ar savu krāsu dzidrumu, smalko toņu pāreju, atklāj dabas neatkārtojamo mainīgo un reizē mūžīgo skaistumu. Apbrīnojamas ir Aleksandra darbaspējas, talantu daudzveidība. Muzikalitāte. Paguvīs dot stabilu ieguldījumu ģimenei. Aizvadītajās darba gaitās Latvijas mežos smēlies iedvesmu daudziem audekliem, gleznojis puķes, portretus, ainavas. Daudzi darbi atraduši savu vietu privātkolekcijās Latvijā un aiz robežām. Izstādē aplūkojami pēdējā desmitgadē gleznotie audekli.

Daces Dēliņas-Lipskas izstāde "Saucējas"

Māksliniece dzimusi Rīgā. Latvijas Mākslas akadēmijā studējusi modes dizainu un glezniecību, 2002.gadā iegūstot mākslas maģistra grādu. Savā radošajā darbībā apvieno vizuālā tēla radīšanu, modes ilustrāciju un glezniecību.

Gleznu ciklā "Saucējas" blakus košajām kurzemniecēm apdziedātas staltās setu sievas un kihnietes. Pirmizrādi Saucējas piedzīvoja Liepājas muzejā. Cikla darbi, svinot Latvijas simtgadi, tika eksponēti laikmetīgās mākslas muzejā "Erarta" Sanktpēterburgā un Igaunijas Nacionālajā muzejā Tartu. Saucēju ceļojumu pa Latvijas vēsturei nozīmīgām vietām, pilnīgu dara brīnišķīgā iespēja atrasties Cēsīs.

KOŠUMS. DZIESMA. TICĪBA. Tas ir spēka kods, ko māksliniece Dace Dēliņa-Lipska atklāja dodoties mākslas ekspedīcijā pa dzīvu tradīciju kopēju - suitu, setu un kihniešu takām. Laikā, kad Latvija un Igaunija svinēja savas simtmades, domāt par saknēm un skatīties nākotnē ir tik būtiski.

SUITI - neliela, bet atraktīva un koša katoļticīgo kopiena Kurzemē Alsungas novadā, Jūrkalnes un Gudenieku pagastos. Neparastā identitāte veidojusies poļu, vācu un latviešu kultūru mijiedarbībā. Suitu sievu atpazīstamā dziedāšanas maniere velkot garo ee - burdons. Viena no interesantākajām katoliskajām tradīcijām ir maija dziedājumi, kad suiti krāšņajos tērpos pulcējas kopīgām dziesmām un mielastam.

SETI - Igaunijas dienvidaustrumos un Krievijā dzīvojoša etniskā grupa, kuri līdz mūsdienām palikuši uzticīgi savām paražām, saglabājuši tradicionālo apģērbu, valodu un pareizticību. Pazīstami ar īpašo dziedāšanas veidu - leelo. Pie setu unikālajām tradīcijām pieder Setomaa karaļa iecelšana reizi gadā augustā, ko pavada rituāli un leelo dziedājumi.

KIHNIĒŠI - Kihnu sala Igaunijā ar savu nošķirtību no pārējās teritorijas spējusi saglabāt gadsimtiem senas tradīcijas. Vietējie iedzīvotāji joprojām savā ikdienas apģērbā iekļauj tautas tērpa elementus. Salā vēsturiski valda matriarhāts. Kihnu sieviešu tērpa vizuālie kodi pārsteidzoši sasaucas ar suitu sievu tradicionālajām drānām. Sens Kihnu mutvārdu folkloras mantojums ir kalevalas dziedājumi. Uzmanību vērtas ir pagāniskās tradīcijas, kuras savijušās ar pareizticību.

Izstādē aplūkojama arī lakatu kolekcija - Visādie Zīdeņi. Visādie zīdeņi - tā suitu novadā dēvē zīda galvas lakatus, kas vēsturiski kalpojuši kā greznuma priekšmets. Lakats, kā

nozīmīgs simbols, savieno tautas tērpu ar mūsdienu modi, apliecinot dziļu un patiesu sievišķību.